Ч. 276. Второк 26 (13) грудня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адмініcтрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Скликане соймів. — Перед новим засїданем палати послів. — З клюбу українських послів — Засїдане польского Кола. — Делеґациї. — З італїяньско-турецкої війни.

„Wiener Ztg.“ оповіщує у вчерашнім числї скликане тих соймів, котрі вже в грудни с. р. розпічнуть свою діяльність. Після патенту цісарского зберуть ся сойми: Долїшної Австриї і Моравии дня 27 с. м., Країни і Шлезка 28 с. м., Горїшної Австриї 29 с. м. Оповіщене скликаня соймів, котрих сесия має відбути ся в січни 1912 р., послїдує пізнїйше.

Після дотеперішних заряджень палата послів збере ся на засїдане аж дня 27 лютого 1912 р. На першу точку нарад поставить др. Сильвестер внесеня дорожняної комісиї в справі каналів і посередної торговлї. Відтак прийде під наради войскове предложене, а дальше перше читане новелї до закона о будові водних доріг.

В часї перерви парляментарної буде радити комісия для суспільного обезпеченя, комісия фінансова і імовірно токож комісия буджетова. Перше засїдане комісиї для суспільного обезпеченя відбуде ся 16. січня.

Перед скликанем буджетової комісиї президент міністрів і предсїдатель комісиї др. Коритовский будуть конферувати з провідниками сторонництв в справі полагодженя предложеня о італїяньскім видїлї. Комісия буде працювати над буджетом приспішено, так що буджет ще перед Великодними сьвятами буде міг прийти під наради палати.

Сторонництва більшости рішила ся приспішити працї палати так, аби весняна сесия закінчила ся вже в червни, а делеґациї могли розпочати працї перед лїтними феріями.

Дня 21 с. м. явили ся у п. Президента міністрів ґр. Штірґка члени президиї укр. клюбу голова др. Кость Левицкий і заст. др. Е. Петрушевич на конференцию з нагоди закінченя пересьвяточної сесиї парляменту. Конференция тревала довше як годину. Обговорено докладно полїтичну ситуацию і справу відношеня правительства до Русинів. З рускої сторони сконстатовано, що правительство доси не приступило до виконаня руских постулятів і заявлено, що коли правительство виконане руских домагань буде дальше проволїкати, український клюб витягне з того відповідні консеквенциї.

На послїднім засїданю польского Кола п. Бувек зголосив тяку резолюцию: „Польске Коло витає з признанем заповіджену міністром Галичини і краєвою радою шкільною акцию в цїли творення в скоршім темпі нових шкіл рільничих, промислових і торговельних, та стверджує що: 1) крім тої акциї польске Коло мусить обставати при строгім виконаню програми закладаня нових середних шкіл після умови, заключеної свого часу між правительством а Колом; 2) що краєва рада шкільна не вспіла оправдати, чому сего року не ужито призволених в буджетї на 1911 р. кредитів, взглядно не удержавнено анї одної середної школи в краю; 3) що без внесеня двотиповости народних шкіл і учительских семинарий та без основної реформи інструкциї для народних шкіл і учительских семинарий та без основної реформи інструкциї для народних шкіл низше фахове шкільництво (рільниче, промислове і торговельне) не може користно розвинути ся.

Пос. Ґерман звертає увагу, що в теперішній порі кр. рада шкільна предкладає звичайно внесеня на заложене нових середних шкіл. Отже належало би вже тепер висловити опінїю польского Кола. Що до реальних шкіл процент учеників тих шкіл був давнїйше лїпший, але від кількох лїт постійно зменшає ся. На причини тої прояви належить звернути увагу і розслїдити точно.

Пос. Слївіньский ставить внесене, щоби звернути ся до краєвої ради шкільної з домаганем безпроволочного заложеня при промислових школах у Львові і Кракові курсів для монтерів центрального огріваня і водопроводів. На внесене пос. Скарбка ухвалено відбути о.

ВІРНИЙ ПРИЯТЕЛЬ.

(Росийска сатира).

Кокошкин виїзджаючи, сказав до жінки:

— Верну завтра, Мурочко. Повяк нині вибираєш ся до театру, то замість мене буде тебе супроводити мій приятель Бултирин. Вправдї він обмежений і прикрий в пожитю, але привязаний до мене і буде тобі услужний. Як вернете до дому, то можеш велїти, аби єму постелили в моїй комнатї, аби тобі не було ніяково і щоби ти не бояла ся.

— Менї й без того не буде ніяково і не бою ся.

— Так, але помимо того всеж чейже безпечнїйше, коли мужчина дома.

А коли над'їхав Бултирин, то Кокошкин взяв его на бік і сказав:

— Мій друже! Полишаю жену під твоєю опікою. Будь ласкавий мати вже над нею нагляд. Скажу тобі отверто, що не люблю, як різні молоді непотрібн, коли тілько відверну ся, виринають мов зпід землї перед нею. При тобі то вже можу бути певний, що не осьмілять ся шептати їй якихсь дурниць.

— Кокошкин! — відповів єму на то поважно, з видом, який не терпів ніякого сумніву, Бултирин. — Можеш полягати на менеǃ Як знаєш, то моє молоде житє зложило ся страшно. Атже моя жінка утїкла від мене з якимсь марним молокососом! Той твердий досьвід научив мене і вже мене тепер нїчо не обманить!

Обкинув понурим поглядом сидячу при фортепянї Мурочку і мовчки потряс в спосіб много обіцюючий руку Кокошкина.

Кокошкин від'їхав.

Одївши ся, стояла Мурочка при тоалетї і припинала капелюх, а споглядаючи на водячого за нею неспокійним оком Бултирина, спитала его:

— О чім же ви там шептали з Юрком?

— Та-а-к в загалї. Просив мене, аби я вас ні на хвилю не відступав.

— Длячогож то? — спитала зачудована Мурочка.

Бултирин в росєїяню всадив глубоко в уста ніж до розтинаня карток і подумавши, відповів:

— Здогадую ся, що боїть ся, чи случайно не маєте любовника?

— Слухайте-но — обурила ся Мурочка — коли не зумієте бути хоч би як небудь чемним, то я вас сейчас від себе випрошу, а до театру поїду сама.

— Ого! — подумав собі Бултирин. — Хитра ти у біса! Мене хотїла би ти вигнати, а сама поїхати до любка. Знаємо ся на тім!

А голосно сказав:

— Алеж то лиш він так сказав, а не я. Я знаю, що ви може й зовсім не маєте любка!

Говорячи так, хотів піддобрити ся Мурочцї, але Мурочка насупила ся обиджена і сїла до фіякра зла і мовчалива.

Бултирин був найзвичайнїйшим медведем. До фіякра сїв займивши своєю особою три чверти місця, а коли по дорозї стрітив їх якийсь знакомий пан Мурочки і витав ся з нею сердечно, то совістний Бултирин обернув ся за ним і погрозив єму кулаком. Пан той зачудований тим, що побачив, стояв довго на місци і глядів, не розуміючи, що би то значило і звідки так оріґінального товариша має Мурочка.

Коли увійшли до сїний театру, Бултирин здоймив з Морочки плащ, оглянув ся довкола і сказав понуро, вхопивши єї за руку:

— Ну, вже ідемо.

— Заждіть-но. Куди мене тягнете? Пустіть мою руку! Хтож бере даму за долоню!?

— А якже маю брати?

— Возьміть мене ось так, під рамя... І полишіть з ласки своєї то неумістне поведене. Инакше я сейчас лишу вас тут!

Бултирин напрасним рухом вчепив ся Мурочкиного рамени і подумав:

„Ого, не так! Не втечеш негіднице! А вже ганьбити мене можеш, кілько тобі сподобає ся!“

Коли займили місця, Мурочка взяла льорнетку і почала розглядати ся по льожах. Хитрий Бултирин попросив єї о льорнетку и,

кремо засіданє в цїли обговореня шкільних справ.

Принято також внесенє пос. Ґермана: Польске Коло уважає вказаною річию, щоби в містах, де істнує лише одна середна школа, перемінено єї на реальну ґімназию і щоби такі реальні ґімназиї закладано там, де ходить о утворенє нової реальної школи.

Перше засіданє делеґаций відбуде ся в сали засідань палати панів дня 28 о 5 год. по полудни. Крім згаданих вже кандидатів до делеґацийних комісий визначено ще на нарадї австрийских делеґатів до комісиї справ заграничних дел. Гр. Цеглиньского а до войскової дел. М. Василька.

Найважнїйшою подією на теренї війни є тепер акт султана, силою котрого він прилучує залив Салюм разом з сумежним краєм у всхідній Киренаїцї до Єгипту. Залив сей положений на лїнїї, якою Анґлїйцї означували границю між Тріполїтанією а Єгиптом, між тим коли Італїя зачисляла сю частину побережа до Тріполїтанії і границю того краю пересувала значно дальше на всхід.

Султан сим актом, який сьвідчить, що він ще не признає італїяньскої анексиї Тріполїтанії, дарував околицю пристани Солюм фактично Анґлії, а коли Анґлїя сей дарунок прийме, що не підлягає сумнївови, то дасть тим доказ, що також уважає султана а не італїяньского короля правовим володарем Тріполїтанії. Вправдї в Римі впевнюють, що в справі того заливу є між Анґлією а Італією від давна умова, однак все таки здає ся, що сей акт султана був не дуже приємною несподїванкою для Італїї. Анґлїя одержить через те дуже важну фльотову підставу, яка робить безвартісним занятє пристани Тобрук Італією.

Як пишуть з Парижа, удержує ся чутка, що держави розпічнуть в найблизшім часї спільну акцию о поровумінє між Італією а Туреччиною в хосен заключеня мира. В турецких кругах приходять чим раз більше до погляду, що зверхність султана над Тріполїтанією не дасть ся удержати. Одиноку поважну перешкоду творить доси султан, котрий заявив, що нїколи під нїяким услівєм не підпише трактату, відступаючого Тріполїтанію та Киренаїку Італїї і волить радше абдикувати. Однак думають, що удасть ся намовити султана, аби вдоволив ся лише духовною зверхностию над музулманами в Тріполїсї і принятєм значнїйшого відшкодованя від Італїї.

Турецкий командант Тріполїсу доносить, що Італїянцї в Замзур хотїли порвати телеґрафічні полученя в околици, але мусїли уступити перед напором Арабів і Турків. Слїдуючого дня Турки і Араби виконали напад на Замзур. Італїянцї мусїли опустити місто, при чім стратили 48 убитих, м.н. 3 офіцирів і більше як 300 ранених. По турецкій стороні було 9 убитих і 40 ранених.

Новинки.

Львів, 25 грудня 1911.

— **Стан здоровля Є. В. Цїсаря.** N. W. Tagblatt довідує ся з Шенбруну, що стан здоровля Монарха есть незвичайно добрий; можна ствердити, що нема найменшого приводу звертати спеціяльно увагу на стан здоровля Монарха, позаяк о якій небудь недузї нема й бесїди. Прибочний лїкар др. Керцель відвідав оногди рано Цїсаря і був дуже вдоволений станом Єго здоровля. Взагалї в сїй справі не будуть оголошувані нїякі комунїкати, позаяк они злишні.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував концип'єнтів Намістництва: Я. Бенявского, Йос. Йоркаш-Коха, Мечисл. Зржецкого, Тад. Новацкого, Казим. Новицкого і Ів. Кржисяка комісарами повітовими, а практикантів концептових Намістництва: дра Г. Шофера, Вол. Зарембу, Фр. Кльоца, дра Тад. Сабатовского, дра Ів. Баньковского і Кар. Ґроблевского концип'єнтами Намістництва. — Президия гал. краєв. Дирекциї скарбу іменувала концептових практикантів: Ів. Івасечка, Ст. Зюлковского, Сатур. Лїмбаха, Стан. Баляка, Леоп. Лїнали і Вол.

хвилю і зробивши такий вид, немов би приглядав ся куртинї, поволи відкрутив шрібку з переду льорнетки, а відтак байдужно віддав льорнетку Мурочцї.

„Можеш собі тепер дивити ся“ — подумав і в души усьміхнув ся.

Мурочка довго крутила і крутила льорнетку наперед і взад, відтак сказала зажурена:

— Не розумію! Лише що була добра, а тепер нї сяк нї так.

— Чи то тепер є добрий ремісник? Все то обманцї! — відозвав ся Бултирин. — Они лиш — аби взяти грошї! За льорнетку підсунуть тобі млинок до кави і тілько! Як менї Бог милий, так тепер є!

Між актами захотїло ся Бултиринови папіроса.

— Тут єї лишити небезпечно — думав Бултирин, глядячи з непевностию на звішену голову Мурочки. — До салї для курячих брати єї з собою?.. Не лицює. Добре було би замкнути єї в якій незанятій льожи, а самому пійти на папіроса... Але она пійти не схоче! А то камінь привязав ся менї до шиї! Може би єї посадити в фоає на видї, а самому де в кутику, аби нїхто не бачив, випалити папіроса? Встав.

— Ходім!

— Куди? Я тут посиджу.

— Не можна! Не можна! Треба вийти.

— Алеж відчепіть ся ви від мене! Ідіть собі там, де вам лиш подобає ся!

— Нї! Я без вас не рушу ся!

— Пійдете! — сказала Мурочка зі злостию. — Я звідси не рушу ся.

Бултурин задумав ся.

— Рушите ся! Як нї — то зроблю скандал! Гадаєте, що не зроблю? Як менї Бог милий, зроблю. Возьму і верєсну, що я вас вхопив за руку, коли ви менї витягали грошї з кишенї, або скажу, що ви є моєю жінкою, що від мене утїкла! Щож? Заки там хто дійде, що то неправда — то скандал буде.

Мурочка з лицем зміненим зі злости встала.

— Який з вас драб! Я тому мому бовванови очи завтра видру!... Ходім!

— Ти собі там, моя люба, клени і ганьби, кілько хочеш — думав, радуючи ся Бултирин. — Я то найлїпше знаю, як треба поводити ся з женщинами!...

Але в однїй хвили вдоволенє щезло з лиця Бултирина.

Наблизив ся до них якийсь молодий чоловік в смокінґу і весело помахуючи афішем, усьміхав ся вічливо до Мурочки.

— А, панї Мария Константинівна! Якже я тїшу ся!

— Вибачайте, молодий паничу! — відозвав ся до него Бултирин, заслоняючи собою Мурочку. Але ви справдї повинні би встидати ся приступати в такім видї до замужної женщини! Ледве держите ся на ногах, а позваляєте собі...

— Слухай-но, добродїю, але у тебе здаєть ся не всї з дома?

— Іди-но дальше, іди! Пяний як ніч! О, язиком не може повернути!

— Перед усім ви галабурдник! Не знаю вас і не вас, а паню Марию Кокошкинову хотїв я повитати...

Публика не розуміючи, о що розходить ся, почала задержувати ся і громадити ся довкола. Коли то побачила Мурочка, поглянула благаючим поглядом на молодого чоловіка і шепнула до него:

— На милість Бога! До завтра... Прийдїть до мужа. Він вам то пояснить; не робіть тепер галабурди!

Лице Мурочки пашіло, а в єї очах блищали сльози. Зачудований молодий чоловік здвигнув раменами, поклонив ся і відійшов, а Мурочка обернула ся до публики з чаруючим усьміхом, взяла Бултирина під руку і сказала лагідно:

— Заведїть мене з ласки своєї до ґардероби.

— Чого?

— Щож тобі до того, драбе — вишептала Мурочка Бултиринови до уха, глядячи на публику з милим усьміхом. — З якоюж розкошию виривала би я тобі бороду волосок по волоску... ти грубошкірий зьвіре!

— Знаменито! Ганьбіть дальше... Ходім до ґардероби. Але я бачив ті погляди, якими ви порозумівали ся з тим молодим чоловіком. Я то зрозумів і самих вас до ґардероби не пущу.

— З вас цїлковитий туман! — сказала тихонько Мурочка. — Атже ґардероба є лише для женщин.

— Но так! Але там може є другий вхід!

— Мій плащ і капелюх є чейже на долинї, бовване проклятий!

„Чи могла би она вийти з театру без плаща і капелюха?“ — роздумував Бултирин. — „Може й нї!“

— Ну, то про мене прошу йти! Я й так буду пильнувати при дверех ґардероби.

Коли Мурочка вийшла з ґардероби, наткнула ся на Бултирина, котрий неспокійно заглядав за двері і шептом розмовляв о чімсь з ґардеробною.

— Ідемо до дому — сказала рішучо Мурочка.

— Ага! Не удало ся з любком? — усьміхнув ся глумливо Бултирин. — Ідемо, дуже радо.

Причепив ся до Мурочкиної руки, спровадив єї на партер і показавши язик якомусь панови, що глядїв уперто на хороше лице Мурочки, всїв з нею до фіякра.

— Шкода, що ми не діждали ся кінця штуки — примилюючись, говорив до неї, коли фіякер рушив — цїла та штука видає ся менї інтересною.

Мурочка з ненавистию споглянула на єго добродушне лице і сказала:

— Падлюка! Падлюка! Дурак проклятий! Осел!

— Чого ви на мене гнїваєте ся? — здивував ся Бултирин.

— Ось і маєте баввана! Як положу ся спати, то умисно отворю вікно і впущу любка... Ха, ха, ха!

— О, нїчо з того! Ви того не зробите — відповів Бултирин холоднокровно.

— А чому нї, позволите вас спитати?

— А тому, що я возьму собі фотель, сяду у вашій спальни — і буду пильнувати!..

— Ви одурїли! Ви до тої степени дурні що не можете пізнати ся на жартї?

— Дуже красно! Дякую! А я свою дорогою так зроблю! Во ви виговорили ся, а тепер хочете викрутити ся. Як менї Бог милий, так сяду собі в спальни. Я не дармо дав слово Юркови.

— Лиш посьмійте! Прикличу сторожа і велю завести вас на полїцию.

— А я скандал зроблю! Скажу, що я ваш любовник і що ви робите то із зависти задля служницї!

— Падлюка!

— Нехай буде.

* * *

Сьвічка догасала, осьвітлюючи слабо спальню... На ліжку спала в блюзцї і панчохах Мурочка прикрита простиралом. Видко богато плакала, бо ще крізь сон похлипувала і мала зачервенені очи.

В кутї в великім, вигідно вистеленім кріслї сидів, дрімаючи Бултирин, гризучи машинально виймлену з кишенї шрібку від льорнетки, з якої єї викрутив і споглядаючи від часу до часу глумливо на сплячу Мурочку.

Левицкого концепістами скарбовими в X кл. ранґи в гал. властях скарбових.

— **Дирекция почт і телеґрафів** подає до відомости: В наслідок наглих змін атмосферичних настали прірви проводів телеграфічних і телефонічних в сторонах на схід і полудневий схід від Тернополя. Прірви ті не можна було сейчас направити, бо есть дуже богато дротів ушкоджених в наслідок значного обтяженя грубою верствою ожеледи. В виду того деякі телеграми будуть пересилати ся почтою.

— **Дрібні вісти.** З Перемишля доносять, що там ширить ся в застрашаючий спосіб між дітьми шкарлятина. — Стрийска поліция дала львівскій знати, що якась стрийска повійниця вкрала селяцинови Ів. Ваґнерови 780 долярів банкнотами по 20 долярів, загалом 3900 К і втекла з тими грішми мабуть до Львова. — Бурмістром міста Доброміля вибрано емер. капітана Антона Торчиньского, дотеперішного заступника бурмістра. — До міскої рівниці приблукали ся 2 коні і можна їх там відобрати.

— **Нагорода за зловлене вломника.** В ночи з 19 на 20 с. м. вломив ся якийсь злодій в будинку судовім в Журавні до каси нотаря Вівенберґа і крім готівки 7.330 К вкрав також: 4 льоси угорск. Червоного хреста, серия 7893 ч. 54, сер. 7812 ч. 35, сер. 7578 ч. 24, сер. 0031 ч. 34, 1 льос австр. Червоного хреста сер. 6957 ч. 10, 2 льоси Йосиф 576/60 і 676/61. — Товариство обезпечень від крадежи у Відни жертвує за зловлене виновника в протягу 5 днів суму 500 К.

— **Спроневіреня.** З Тарнова доносять, що звідтам втік підурядник почтовий Кароль Суховель спроневіривши 3 перекази почтові на загальну суму 1009 К 45 с. — Спроневіреня на більші розміри допустив ся секретар австро-угорского конзуляту у Варшаві, якийсь Криніцкий. Він від кількох вже днів не показував ся в канцеляриї і то звернуло на него увагу, а коли післали до него до дому, показало ся, що вже перед 8 днями щез десь без сліду. Рівночасно стверджено в книгах доходів конзулярних значну дефравдацию.

— **На сьвята.** В ночи з пятниці на суботу добули ся злодії до корінного склепу Рейзи Нахт при ул. Замарстинівскій ч. 21 і забрали 5 голов цукру, сардинки, какао і инші лакітки, а в суботу розбили пивницю купця Хаскля Ґельбера при ул. Бема ч. 8 і забрали корінних товарів на 300 корон. — З воза акцийн. товариства броварів вкрадено на ул. Татарскій бочку пива. Крадежі доконано в хвили, коли візник котив бочку пива до пивниці, а звідтам забирав порожні бочки. — Інжинірови п. Розенманови, що мешкає при ул. Торосевича ч. 3, вкрадено 20 всіляких курок вартости звиш 100 корон. — Служниці Михайлині Галух вкрадено підчас торгу на Ринку полярес, в котрім було 25 корон і кілька сотиків. — З помешканя Хаїма Вайнберґа вкрадено срібні ложки, вилки і ложочки вартости 60 корон. — До помешканя поручника п. Ем. Вусбака при ул. сьв. Петра добули ся в суботу по полудни злодії і вкрали мундури, постіль і всілякі дрібниці загальної вартости 300 корон. — Розалія Марчакова хотіла конче мати на сьвята рибу, отже прийшла до Ринку і стягнула торговельникови риб Корнгаберови рибу ваги 3 кільо, вартости 9 корон. Корнгабер добачив то і відобрав рибу, а Марчакову пустив на волю. Але Марчакова завзяла ся на Корнгабера і хотіла конче покарати его яко виновника за свою неудачу. Прийшла отже другий раз по полудни і вкрала знов корона ваги 4 кільо. Корнгабер знов прихопив Марчакову на крадежи, але сим разом віддав вже єї в руки поліциї.

— **Огні.** На головнім двірци напроти в'їздової галі стоїть ряд старих ваґонів, в котрих мешкають робітники. В однім з тих ваґонів по середині зроблено кухню з бляшаним комином, котрий виходить на кришу ваґона. Отже від того комина займила ся в ночи з суботи на неділю около 11 год. криша ваґона. Огонь ще в пору загашено, але зі взгляду на поважну небезпечність, завізвано сторожу пожарну, котра остаточно лад зробила. — Онгди вечером вибух грізний огонь на складі дерева Іґля Маара на Знесіню. При тім займила ся велика стайня і згоріла до тла. Завізвано міску сторожу пожарну, котрій остаточно по великих трудах удало ся огонь зльокалізувати. Шкода виносить кілька тисячів корон.

— **Арештоване межинародних вломників.** З Будапешту доносять, що там під ескортою жандармів приведено до тамошної вязниці двох межинародних вломників, братів Констенданос. Арештовані допустили ся перед кількома днями сьмілого вломудо одного з банків в угорскім місті Балясфальва, при чім розбили каси і забрали вартістні папери на сотки тисячів корон. В ручній торбинці, яку арештовані мали при собі, знайдено вартістні папери на суму 651.600 кор. а крім того гроші золотом, сріблом і папери на суму 40.000 кор. Вломники ті походять з Греції. Коли їх в суді переслухувано, візнали они, що якийсь їх знакомий провадив їх на Угорщину, щоби після его пляну доконали кількох вломів. В виду того поліция почала слідити за тим „знакомим“.

Господарство, промисл і торговля

— **Оповістка.** В „Ґазеті львівскій“ оповіщує ц. к. Дирекция зеліз. держ. у Львові роздане робіт будівельних з причини розширеня і адаптациї істнуючого будинку адміністрацийних ц. к. Дирекциї зел. держ. при ул. Красіцких у Львові в дорозі публичної ліцитациї.

Оферти належить внести найдальше до дня 4. січня 1912 о годині 12 в полудне.

Загальні і поодинокі услівя будови, як також відносні пляни і инші алеґати можна переглянути в відділі III. для удержаня і будови зелізн. в будинку ц. к. Дирекциї зелізн. держ. у Львові III. поверх, двері ч. 309, де можна одержати формулярі на оферти і приписи що до їх вношеня.

— **Курс господарский в Тисьменици.** Дня 1 грудня 1911 отворило тов. „Просьвіти“ господарский курс в Тисьменици. Науки уділяють п. п. Гр. Думка, директор миловаьского заведеня, Творидло, учитель господ. при тов. „Просьвіта“, І. Породко, управитель садівничого заведеня в Милованю і острівский учитель в Тисьменици. Наука тревае рано від год. 8 до 12 і по полудни від 4 до 7 год. В обсяг єї входять: Рільництво, годівля худоби, спільництво, садівництво, а відтак предмети загальної осьвіти, як рахунки, мірництво, история і т. д. Також ветеринария і пожарництво війдуть в сей обсяг. Курсисти се або самостійні ґазди або сини рільників, переважно 15—25 морґових господарств, в віці переважно 20—30 літ з укінченими народними школами, один з II. ґімназ. На 28 курсистів є 19 з Тисьменици, инші з сусідних повітів, а то зі станиславівского, львівского, долиньского, рудецкого і дрогобицкого. Кождий курсист оплачує собі сам помешкане і харч. Місцеві курсисти зложили добровільно по 10 корон кавциї яко з'обовязане, що будуть ходити правильно на науку, або подали ручителів, що зобовязались на них в наведенім висше случаю заплати заплатити. Курс буде тревати до 5 січня 1912 р.

Телеґрами.

Петербург 24 грудня. Дума на своїм послідній засіданю ухвалила закон, котрий не дозваляє полювати на соболі в Сибірі від лютого 1913 р. аж до жовтня 1916 р.

Петербург 24 грудня. Указом царским відрочено думу до 13 січня с. р.

Тебріс 24 грудня. Вчера прийшло знов до борби перского войска з росийским відділом коло Адірай. В мешканю секретаря консуляту убито 1 вояка а 1 офіцира і 2 підофіцирів вранено.

Бенґазі 24 грудня. (Телеграма з італіяньскої сторони). Минулої ночи неприятель хотів нас несподівано заатакувати. Відділ артилериї відпер атак. Страт по нашій стороні не було.

Рим 24 грудня. З Тріполіса доносять під датою 22 с. м.: Після депеші ґен. Тромбоні відбула ся дня 18 с. м. коло Дерни борба, в котрій неприятель мав 75 убитих.

Тебріс 24 грудня. Борба, котра розпочала ся онгди, була поважна. Взяли в ній участь також Федаіси. Росийска артилерия відперла їх. Федаіси збезчестили тіла погибших росийских вояків. Кольонія росийска втекла до ґенерального консуляту. В ночи прибули там 3 росийскі компанії. Вчера рано артилерия росийска почала остріляти цитаделю, в котрій знаходять ся головні сили Федаісів.

Тобрук 24 грудня. Онгди рано Турки заатакували італіяньскі відділи. Борба була незвичайно завзята. По італіяньскій стороні погибло 7 людий, в тім двох офіцирів, 16 було зранених. Страти неприятеля суть значно більші.

Надіслане.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

В друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Надопада. (Телефона ч. 527).